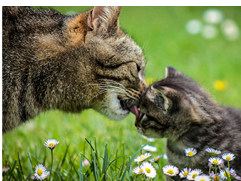

01.05.2023 PONEDELJEK sv. Jožef, delavec, mednarodni praznik dela	KAPELA ob 19h	V ZAHVALO ZA VSE DOBROTE, Tomaj 120
02.05.2023 TOREK Atanazij, šk. in c.uč		
03.05.2023 SREDA Najdenje sv. Križa, praznik	KRIŽ ob 19h	ZA BLAGOSLOV OTROK V ŽUPNIJI, PN.ANE PIRC
04.05.2023 ČETRTEK Florjan, vojak in muč.	KRIŽ ob 19h	PO NAMENU Šepulje 34a
05.05.2023 PETEK Gotard, škof		
06.05.2023 SOBOTA Benedikta Rimska, devica		
07.05.2023 5 VELIKONOČNA NEDELJA Albert iz Bergama, poljedelec	KAZLJE ob 8.30 KRIŽ ob 10.00	+ Julijan Čendak, Ponikve 30 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Ta teden še prvomajske počitnice.

Verouk nadaljujemo 8.5.

V sredo, 3.maja začetek šmarničnih srečan z otroki v Križu.

ŽUPNIJA TOMAJ
4 VELIKONOČNA NEDELJA

Štev.18/LETO XI.

30. APRIL 2023

Jezus je pastir in vrata k ovcam

Iz svetega evangelija po Janezu ([Jn 10.1-10](#))

Tisti čas je rekel Jezus: »Resnično, resnično, povem vam: Kdor ne vstopi v ovčjo stajo skozi vrata, ampak se splazi vanjo drugod, je tat in ropar. Kdor pa pride skozi vrata, je pastir ovac. Njemu vratar odpre in ovce poslušajo njegov glas in svoje ovce kliče po imenu in jih vodi iz staje. Ko vse svoje spusti ven, hodi pred njimi in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujcem pa ne bodo šle, ampak bodo bežale pred njim, ker ne poznajo glasu tujcev.« Jezus jim je povedal to priliko, pa niso razumeli, kaj jim je govóril. Jezus je znova spregovóril: »Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem vrata za ovce. Vsi, ki so prišli pred menoj, so tatovi in roparji, toda ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata. Kdor vstopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in hodil bo ven in bo našel pašo. Tat prihaja samo zato, da krade, kólje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in da bi ga imeli v obilju.«

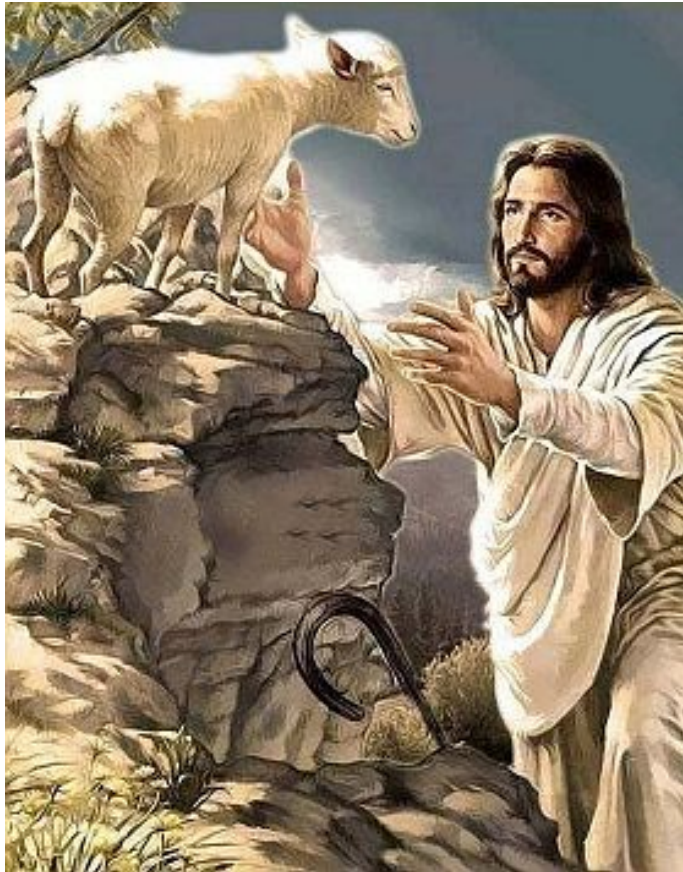
Duhovna spodbuda

Beseda čreda me je spodbudila k razmišljanju, ker se nanaša na podobo, uporabljeno v evangeliju te nedelje. S svojim govorom o staji za ovce se Jezus sklicuje na judovsko tradicijo ljudi, ki so jih videli kot čredo ovac, ki jo vodijo pastirji, ki jih je poslal Bog, da jo branijo in poskrbijo za blaginjo. Jezus takoj opozori, da nevarnost za čredo ni predvsem v krhkosti posamezne ovce, temveč v tem, da zanje ni dobro poskrbljeno in da tistim, ki so morali to storiti, v resnici ni mar za dobrobit ovc. Na tej točki se sam Jezus predstavi kot pravi varuh s podobo vrat in kasneje (vendar ne v tem delu evangelija, izbranem iz liturgije) dobrega pastirja. Jezus je kot vrata, ki varujejo ovce in se nato odprejo, da čredi dajo pravo smer. Jezus je tudi pastir, katerega edina motivacija je dobro za čredo in za vsako posamezno ovco, ki jo sestavlja.

Ta ideja o čredi, ki izhaja iz Jezusovih besed, me fascinira. Vedno sem mislil, da je biti v čredi znak omejevanja svobode, negativna življenjska izkušnja, iz katere je treba pobegniti.

S v o b o d a posameznika je v nasprotju z miselnostjo črede, ki vsiljuje skupne življenjske prostore, enake usmeritve za vse, čase in načine življenja, ki jih določam od zgoraj in ne jaz. Nočem živeti v človeški čredi, ki je kot ovce na nek način označena, da bi jih lahko prepoznala in ločila od drugih čred drugih lastnikov.

Vendar v današnjih dneh postaja biti del črede drugačen in pozitiven pomen in ni v ničemer v nasprotju z mojo željo po svobodi in pravicah moje individualnosti.

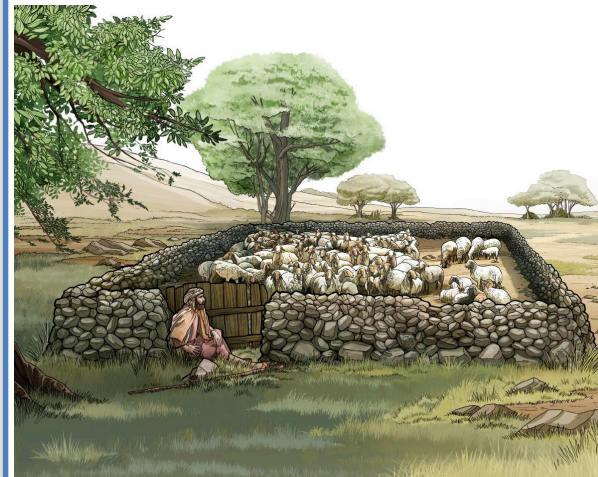

Jezus ima pozitiven in tudi realen pogled na življenja ljudi in vernikov. Vsi živimo v kontekstu močnih in soodvisnih odnosov. Živimo v kontekstu, ki nas združuje v prostorih, časih, dejanjih, ki nas zelo povezujejo. Jezus vidi človeštvo kot ogromno čredo ljudi, ki kot ovce živijo v ogradi, svetu in hrepenijo po življenju in sreči. Varuh črede je Bog, ki pozna vsako posamezno ovco po imenu v intimnem osebnem odnosu. Jezus pravi, da vsaka ovca pozna glas svojega čuvaja in pastirja. In od tega globokega znanja je odvisno življenje in svoboda posamezne ovce in nato črede. Če ne bi poznalo glasu svojega skrbnika, tistega, ki ga edini lahko oživi, bi tvegalo, da bi padlo v roke tistih, ki ga želijo le izkoriščati, in na koncu se čreda razide. V podobi evangelija je pravo ravnovesje med svobodo posameznika in skupinsko izkušnjo, saj vsako ovco pozna in ljubi pastir, ki jo čuva, a je tudi del črede, ki se giblje skupaj in išče svojo moč in življenje prav v enotnosti in vzajemni soodvisnosti. Božja čreda, ki je človeštvo, je prostor osebne svobode v izkušnji združenosti, solidarnosti in skupne usmeritve k dobremu, k resnični paši življenja in sreče za vse. Nihče ni rešen in srečen sam!

Vedno se učimo, da smo vsi del ene družine oziroma po besedah evangelija (v pozitivnem smislu) ene črede. Imamo skupne življenjske prostore in skupne želje, delimo si krhkost in strahove in nihče ne more biti brez drugega. Tudi na račun trpljenja in žalovanja smo se naučili, da se nihče ne more rešiti lastne odgovornosti, saj se zavedamo, da ima vsako naše dejanje majhne ali velike posledice za druge, v dobrem in slabem.

Smo ena sama čreda, znotraj katere lahko živimo svojo svobodo, ki ni v tem, da se obnašamo, kot da ni nikogar drugega kot posameznika, ampak da se odločimo, ali bomo za drugega dobri ali slabi, tudi če ga neposredno ne poznamo.

Na tej točki res potrebujemo pastirja, ki resnično skrbi za nas, tistega, ki skrbi za nas posamezno in kot celoto, ki ga ne vodijo drugi interesi kot to, da želi, da smo svobodni in srečni, posamezno in skupaj. Poznati moramo pravo besedo, ki nas vodi, in pravo smer, prava vrata. Jezus je vrata in je tudi prava smer, ki ji moramo slediti, če želimo srečo vseh.

Jezus je pastir, ki nas ohranja v vseh naših osebnih življenjih skupaj. Smo čreda, ki počasi znova odkriva lepoto skrbi drug za drugega po zgledu Njega, ki vedno skrbi za nas vsakega posebej.

Verjamem, da bo evangelij, če ga bomo kristjani, ki smo bili zaznamovani s krstom, začeli v polnosti živeti poskrbel, da bo v nas zrasla tista človeška edinost, zaradi katere bomo premagali vse vrste obupov, osamljenost in razdeljenost.